

RETSFORBUNDETS PRESSE VEJEN FREM

53. ÅRGANG NR. 21 14.AUGUST 1987

4-dobbelt administration

Som det tydeligt fremgik af kommunernes landsmøde i Aalborg forleden, er der store problemer, fordi de kommunale udgifter er større end indtægterne. Hvad gør man? Det nemmeste er at hæve skatteprocenten, men den går ikke længe. Verdens hårdest beskattede folk hverken kan eller vil betale mere til de offentlige kasser. Hvad gør man så? Skærper i tilskud og serviceydelse, nedlægger sygehuse (- og bruger pengene til

Lorens Hjelholt

transport i stedet...) osv. Heller ikke det er populært. Hvad så??

Tillad mig at foreslå besparelser i den offentlige administration. Et eksempel:

En kommune giver støtte til voksenundervisning drevet af diverse oplysningsforbund. Hvis der deltager elever fra andre kommuner, sendes der regninger til disse kommuner på den del af udgiften, der er tilskud. Man kontrollerer hver enkelt navn, CPR-nummer og bopæl for at se, om vedkommende nu også stadig bor i den kommune, der har fået regningen. Samtidig får "vores" kommune selv regninger, fordi nogle af dens indbyggere tager "udenbys" til under-

visning. Og når året er omme har alle landets kommuner skrevet titusindvis af regninger til hinanden med det slufact, at samtlige udgifter og indtægter går lige op. Og det har kostet tusinder af arbejdstimer. Men hermed er historien ikke færdig. For nu skal kommunerne have halvdelen af udgifterne refundet af staten gennem amterne forstås. Så nu går folkene på amtgårdene igang med at kontrollere hver enkelt holds deltagerliste - om der

nu har været nok deltagere, om emnet nu kan godkendes, om undervisningen har været rettidigt anmeldt, om deltagerbetalingen er tilgået kommunen indenfor den lov-mæssige tidsfrist osv. Herefter udbetaler amtet penge til kommunen, med fradrag af det såkaldte beløb, som amtet har udbetalt efter anmodning fra kommunen. Og nu kan amtet så begynde afregningen med staten ... Dette er ikke dobbelt, men 4-dobbelt administra-

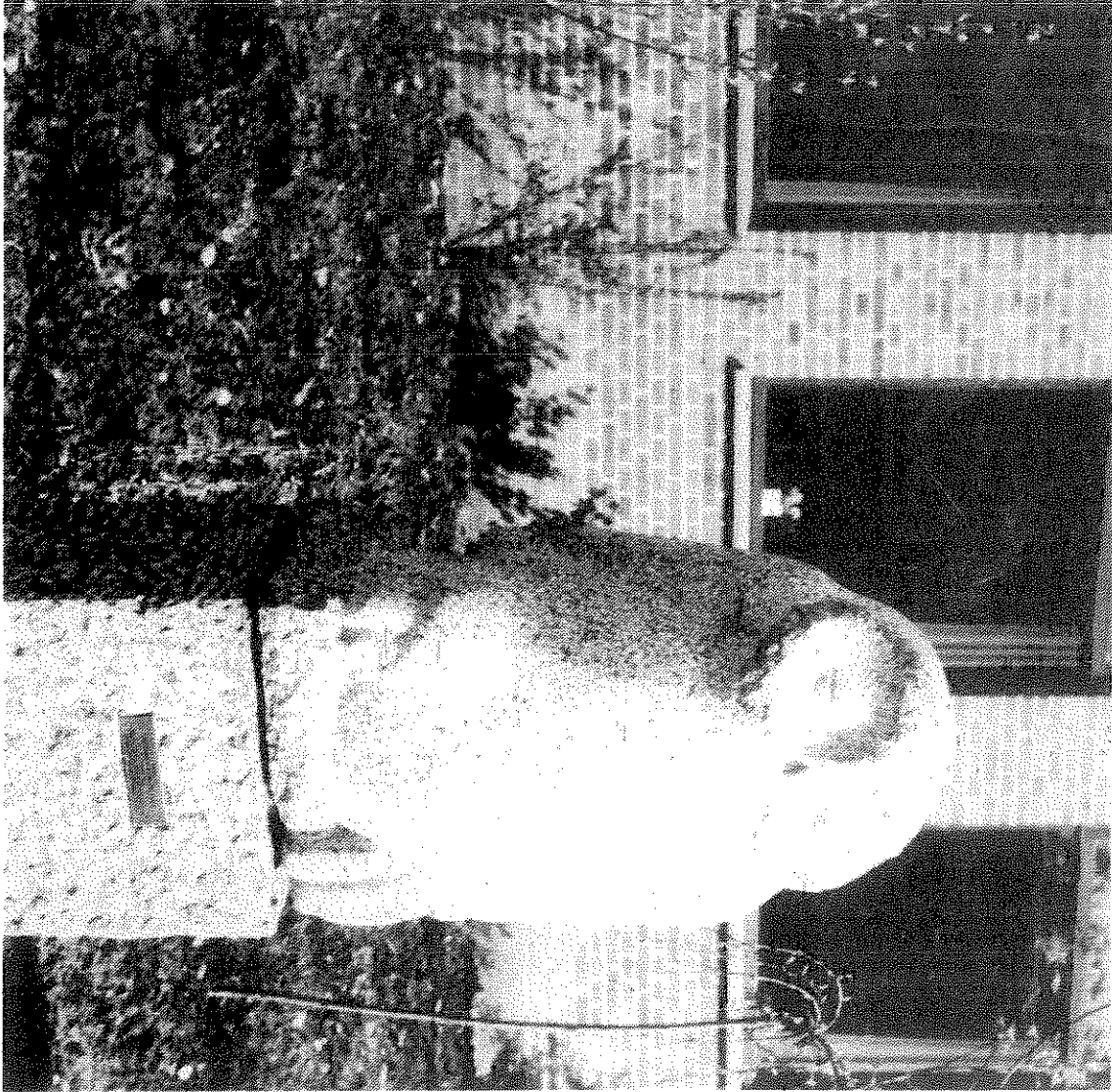
tion: Først kontrollerer oplysningsforbundet, at alle formaliteter er i orden, så kommunen, så amtet, så staten.

Og dette er kun et af de små og "nemme" hjørner af offentlig administration!

Tiden må nu være inde til at forenkle systemerne og fjerne overflødig administration. Højere lukke et afsnit af amtsgården end nedlægge et sygehus.

Lorens Hjelholt

Læs inde i bladet:	
Lovskabt arbejdsløshed	side 3
Sukkermonopol	side 4
Ude i den store verden	side 5
Liberal centralisme?	side 6
Vejen til politisk succes	side 8

Denne ugle står som vartegn for Vardeegnens Ungdomsskole, som dannede rammen om Retstorbundets sommerstævne i år. I vort næste nummer vil vi bringe et fyldigt referat af stævnet, der som sædvanlig havde et meget interessant og alsidigt program.

»Russerforskrækkelse«

Poul Vinther Jensen luf-ter med jævne mellemrum den gamle, bovlamme krikke "Russerforskræk-kelsen". Det er ganske vist svært at blive begej-stret for det stramme etpartisystem, man har i Sovjetunionen, og det er rigtigt, at Sovjetunio-nen er en stormagt, man må tage hensyn til; men at tro at russer-ne er lumskt og ude på utyske-streger virker lidt naivt. Der er sket grimme ting i Sovjetunio-nen, men hvor mange lande kan prale af alt, hvad der er sket i deres fortid?

Sovjetunionen rustet, men hvorfor? Kender man blot lidt til fortiden, er man klar over, at

alle de ødelæggende angreb, landet har været ude for gennem de sidste 2-300 år, kom fra vest, og det mest katastrofale af dem var den anden verdenskrig, hvor hver tiende af Sovjetunionens borgere mistede livet. Er der noget at sige til, at Sovjetunionen af al magt søger at undgå en ny katastrofe af den art og det om-fang. Det er ikke rart, men forståeligt, at man i Sovjetunionen ønsker at have en række lande med et venligsindet styre langs sine grænser. Det sikkerhedsbælte giver landet sikkert ikke slip på, så længe det fører sig truet.

Vi er medlemmer

Ikke politisk missionshus

I følge indlæg "Nyt parti" den 3. juli er Thorkild Mads Larsen af den op-fattelse, at jeg "falder Danmarks Retsforbund politisk i ryggen".

Det er jo stærke ord her først i juli. Men hvis Thorkild Mads Larsen mener, at min holdning til NATO, min holdning til diktaturet i Nicaragua og flygtningeloven af 1983 er i strid med Dan-marks Retsforbunds grundholdning, er jeg helt rolig.

Nu igen!

Poul Vinther Jensen har tidligere sagt, at han vil sige og skrive hvad der passer ham, hvor og hvornår. Al ære og respekt for det, det er vi også andre, der gør. Blot bør vi fare med lempe, når partiets navn er involveret, eller i det mindste gøre op-mærksom derpå, hvis vore synspunkter falder helt "ved siden af".

Før gav flygtningepoli-tikken anledning til en del polemik. I øjeblikket er det forsvarspolitikken. PVJ har sagt, at han aldrig gav sig til kende rent politisk, når han gjorde i læserindlæg. Men "de" kender ham jo, og derfor følger Rets-forbundets navn ofte med. Det er efter min mening ikke særligt hel-digt.

Den 19. maj havde PVJ en artikel i Vejle Amts Folkeblad under "politisk synspunkt" -

af NATO, og det skal vi blive ved med at være, så længe vi føler, at der er grund til det, men vi skal føre en forsvarspolitik, der kan overbevise Sovjetuni-onen om, at Vesten ikke har aggressive hensigter. Det bliver vanskeligt med de bitre erfaringer russerne har gjort, men hvis de to modparter taler tilstrækkeligt ofte og tilstrækkeligt åben- hjertigt med hinanden, skulle det være muligt at opbygge en gensidig forståelse og tillid.

At Poul Vinther Jen-sen også blander Nicara-gua og "Russerforskræk-kelse" sammen, virker helt uforståeligt på mig. Det arme land søger

af en indvandring, som Danmark ikke er i stand til at klare.

Det fik Komiteen mod Flygtningeloven sat en stopper for, så vi i dag har en flygtnin-gelov, vi er i stand til at leve op til.

Ovennævnte står jeg helt og fuldt inde for - det er der en del andre i Retsforbundet, der også gør, formentlig et flertal, både når det gælder NATO, diktaturet i Nicaragua og flygtnin-gelovens stramning.

Det vil være i god

det er udtryk for partiets holdning. Derimod håber jeg, at partiet kan støtte Gencher's (tysk udenrigs-minister) udtalelse angå-ende nogle af de sidste udspil fra Gorbatsjov. Disse udspil må i det mindste behandles seriøst, mener tyskeren. - Selv-følgelig.

Jeg mener, der er grund til at glæde sig over de nye kræfter

Klar tale

I leder-artiklen "Klarhed udbedes" i Retsforbundets Presse nr. 15 - 1. maj 1987 - siges det, at "forbindelsen mellem merforbrug, merimport og jordværdistigning har i højere grad været no-get, man havde på for-nemmelisen end noget, der hvilede på logiske slutninger".

Jeg véd naturligvis ikke, hvad der hentydes til i leder-artiklen, men i forbindelse med min artikel i Retsforbundets Presse nr. 6/1987 om

"Betalingsbalancen" synes jeg, det er interessant at citere følgende sætning fra Finansministeriets "Finansredegørelse 1987" side 41:

"Danske og udenland-ske undersøgelser af formuens betydning af forbruget tyder på, at 5-10% af formuestignin-ger omættes i et øget forbrugsniveau. Der er således næppe tvivl om, at en del af formuestig-ningerne siden 1982 har

resulteret i øget forbrug og mindre opsparing, både direkte og gennem belåning".

Det er således ikke underligt, at regeringen har haft problemer med betalingsbalancen, når politikken ikke er lagt til rette med henblik på at modvirke disse formuestigninger - først og fremmest på jord.

Ole S. Jørgensen

BERTELSENS POLERINGSSKAB (01) 50 08 51
Off. institutioner * Butik * Kontor * Fabrik

at rydde op og komme på fode efter en lang række år, hvor landet blev mishandlet af So-moza og hans kumpaner.

Om i samme øjeblik san-dinisterne må ty til me-toder, som USA ikke synes om, siger USA stop og tvinger Nicaragua til at søge støtte andre steder. Ikke nok med at USA ikke længere vil hjælpe Nicaragua, det bevæbner oven i købet gamle Somoza-folk og sender dem ind i Nicaragua.

Lad os glemme, og gemme den gamle "Rus-serforskrækkelse"; den kan bruges til at skræm-me ængstelige mennesker med, eller til at vække opmærksomhed om ens egen person, men i virke-lighedens verden hører den ikke hjemme.

Poul Dragsbo

overensstemmelse med Retsforbundets grundsyns-punkter - vi er jo som bekendt et liberalt nation-alt parti, hvis modpol er kulturradikalismens dæmoniske humanisme - det er den, der fører os i et stort, sort hul af meningsfascisme, det er her, hvor der er nog-landse firma BSO's projekt "DLT" (Disributed language translation), der benytter sig af Espe-ranto som brugsprog for maskinelle oversættel-ser mellem diverse euro-pæiske sprog. Med i diskussionerne var EF--parlamentsmedlem Ib Christensen, der blandt andet fortalte om de store sprogproblemer, som EF's flersprogsprincip forvolder. Han anerkendte Esperanto som en både logisk og billig løsning på disse og andre sprog-problemer.

Overalt i verden bli-ver der afholdt kongres-ser, seminarer og festi-val. Den 72. verdenskon-gres finder sted i år i Polens hovedstad War-szawa. Det forventes, at ca. 7000 Esperanto-ta-lende vil deltage i kon-gressen.

Alle, der er interesse-ret, enten i at blive medlem af Ungdomsfore-ningen for Esperanto (UFFE) eller blot vil høre nærmere om spro-get, kan skrive til den nyudnævnte formand: Kim J. Henriksen, Mid-delgrundsvej 39, 2300 København S.

Kim J. Henriksen

i USSR, og ikke, som PVJ citerer en engelsk strateg fra det forrige århundrede for, at det er tid for hæderlige mennesker at efterse kanonerne. Det kan ikke være vejen frem - for PVJ (eller strategen) tænker næppe på almin-delig vedligehold.

Poul Erik Kristiansen

Alle, der er interesse-

ret, enten i at blive medlem af Ungdomsfore-ningen for Esperanto (UFFE) eller blot vil høre nærmere om spro-get, kan skrive til den nyudnævnte formand: Kim J. Henriksen, Mid-delgrundsvej 39, 2300 København S.

Kim J. Henriksen

LYS - KRAFT - VARME
GUNNAR NOESGAARD
Aut. elektro-installør

Frydensbergvej 24, 3660 Særløse
Telf. 02-17 01 80

Socialismen på vej ud Socialismen på vej ind

Vi er 70 år bagefter. I de østlige diktaturlande blev der indført løn efter behov, som fastsættes af diktatoren, mod vestens løn efter indsat.

I dag ser vi i det ene østland efter det andet, at der nu skal lønnes efter resultaterne af den personlige indsats, fordi levefods-stigningen sakter længere og længere agter ud efter vestlandene - en af grundene til udrejsseforbuddet og Berlinmuren. - Ingen motiv for at arbejde. De første spæde forsøg i privatisering har forbløffet de ledende socialister, så nu skal der sættes mere fart på.

På den anden side er vi i vesten på vej

ind i lønmejlering, både kønsmæssigt og på anden måde - bl.a. ved uldigninger ad skattevejen.

Mens et postbud får 145.000 kr., får en borgmester 290.000 kr. før skatenuddelingen. Derefter har de henholdsvis 90.262 og 133.785 kr. efter uldigningen, så postbudet får 32% mindre end borgmesteren. Endvidere kan postbuddet i visse tilfælde få huslejesskud m.m., så forskellen bliver endnu mindre.

I østlandene er det det offentlige, som sørger for boligbyggeriet og lejlighederne er små, og folk må stå i kø i mange år. Gifte børn bliver boende hos forældrene.

Omkring regeringsskiftet 1982 udførte det sociale byggeri 70%, men hvor ejendommeligt det end lyder, er tallet i 1986 under den borgerlige regering 90%, så der kun er 10% tilbage til det private byggeri (ikke støttet). Samtidig er lejlighedernes størrelse faldet med 25%.

Mens der for ca. 15 år siden var ved at komme balance mellem boligbyggeri og boligsøgende, må folk nu igen stå i kø som i østlandene for at få en lejlighed. - Det private boligbyggeri forsøges helt standset med store afgifter, mens det sociale får 3-dobbelts tilskud.

I østlandene er man ved at genindføre ejendomsret ukrænkelig, men socialister arbejder på at overtage privat ejendomsret efter salami-metoden - skive for skive gennem en lov om tvungen overskudsdeling kaldet økonomisk demokrati, men med regler, der ikke giver medarbejderne reel indflydelse (den får organisationer), men hvor ejendomsretten lige så stille glider ejerne af hænde - det, der er tilbage efter 2/3 - 3/4 i skat.

domsret på mange omend beskedne områder, som en nødvendighed for at fremme arbejdsløst og opsparring. Iflg. den danske grundlov er den private ejendomsret ukrænkelig, men socialister arbejder på at overtage privat ejendomsret efter salami-metoden - skive for skive gennem en lov om tvungen overskudsdeling kaldet økonomisk demokrati, men med regler, der ikke giver medarbejderne reel indflydelse (den får organisationer), men hvor ejendomsretten lige så stille glider ejerne af hænde - det, der er tilbage efter 2/3 - 3/4 i skat.

lige og fagforeningsledede virksomheder anledning til det modsatte. Socialisering af transportvæsenet skridter fremad, hvad enten regeringen er en rød eller grøn frkløver. De private bilruter, som vognmændene kunne leve af, bliver overtaget og males med misundelses farve og giver nu et årligt underskud, så hver dansk familie må betale 1.000 kr. i billettilskud over skatten og samtidig en fordoblet billetpris for selve turen. I østlandene er man ved at åbne adgang for turister i stigende omfang, så hotelbyggeriet - f.eks. i Kina - oplever en eksplosionsagtig blomstring. Danmark lægges store afgifter på de besøgende, så turisterne gør opholdet kortest muligt, inden de bliver helt flået. Turistindtægterne ligger nu under turistudgifterne.

Knud Thostrup

Hæv bundgrænsen i stedet

I Retsforbundets valgoplæg står der, at vi foreslår en 3% grundskyld uddelt til borgerne - dels gennem skatteletelse af checks på kr. 2.300. Det er samme metode, som nævnes i pjecen "Grundskyld til alle".

Der er blevet sagt, at der på landsmødet i 1984 blev pålagt forbundsrådet at udarbejde en pjec med udgangspunkt i denne metode. Men i referatet fra landsmødet 1984 står der blot: "En dagsorden, der pålægger forbundsrådet at udarbejde en pjec med udgangspunkt i, at folk skal have det fulde udbytte af det, de selv har skabt, og at jorden skal lejes ud til borgerne, blev vedta-

get med overvældende majoritet".

Der står ikke noget om skatenedsættelse på lige store beløb og udsendelse af checks.

Var det ikke bedre, at grundskyldskronerne blev brugt til at hæve den skattepligtige bundgrænse? Derved ville det komme de svagest stillede til gode. De svageste, som er tabere i det nuværende samfundssystem.

Det er ikke retfærdighed at give lige meget til alle borgere, når disse borgere iøvrigt ikke bliver behandlet retfærdigt, d.v.s. lige. Når grundlaget er skævt, bliver resultatet ikke lige ved at smøre et lige tykt lag ud over det hele.

Aase Bak Nielsen

Den dag det retfærdige samfundssystem Retsstaten - råder, da er der mening i at uddele et overskud i lige store portioner, men ikke før.

Aase Bak Nielsen

Lovskabt arbejdsløshed

Først har vi en lov, der præmierer spekulation og straffer arbejdsomhed.

Det er privatpersoners ret til at indkassere den samfundsskabte jordrente - det man i gamle dage betalte Hartkornskat af. Den blev som bekendt afløst af indkomstskatten, der i principet straffer flid og dygtighed. Jo flittigere - des højere straf.

På grund af disse 2 forhold har vi et begreb, der hedder lavtløns-

arbejdere, som næppe ville have eksisteret, hvis de foranstående 2 love ikke havde medført betragtelig arbejdsløshed.

Da vi er humane folk her til lands, betaler vi understøttelse til de 200.000 arbejdsløse op til 90% af tidligere arbejdsindtægt. Og det skal være dem vel undt, hvis ikke misbrug fandt sted, men det er jo en kendsgerning, at mange kan supplere de manglen-

de 10% og mere til uden om systemet. Men for denne ekstra indtægt gør de dog nytte.

Men nu har man ændret på reglerne om kontanthjælp, så man iflg. Berlingske Tidende den 14.6. kan opnå 3.000 kr. mere om måneden i understøttelse, når en ægtefælle bliver arbejdsløs end den løn vedkommende oppebar. Det ville være helt urimeligt at tro, at alle ville afholde sig fra

Ingen blokpolitik

Med Retsforbundet tilbage i Folketinget efter næste folketingsvalg, vil befolkningen have sikret sig et ideologisk parti, der ikke vil indskibe sig hverken i den ene eller den anden politiske blok, sagde tidligere folketingsmedlem Alfred Hansen på Retsforbundets grundlovs møde i Korsør.

Retsforbundet vil derimod respektere det samarbejdende folkestyre, og vil søge direkte indflydelse på lovgivningen og tage et seriøst medansvar ved fra sag til sag at støtte de politiske initiativer, som går i den rigtige retning, og som ligger Retsforbundets politik nærmest.

Alfred Hansen sagde videre, at Retsforbundet ikke vil være sikkerhedsnet under en regering, der baserer sin eksistens på en yderligtgående borgerlig grundholdning, som hverken er liberal eller social.

Men Retsforbundet vil ej heller lægge stemmer til en socialistisk

at drage personlig fordel heraf af moralske grunde. Det vil blive svært i fremtiden at få disse folk til at tage hænderne op af lommen, når de derved mister 3.000 kr. i indtægt om måneden.

Er det virkelig en liberal, borgerlig politik? Knud Thostrup

Alfred Hansen

politik, som er økonomisk uansvarlig og som nægter den personlige frihed til at forme sin egen tilværelse.

Som Folketinget arbejder i øjeblikket, fungerer det nærmest som et to-parti system, hvilket ikke er i overensstemmelse med det ønske om politisk samarbejde, som store dele af befolkningen har, sagde Alfred Hansen, der mente, at Retsforbundet ved det kommende folketingsvalg har alle tiders chance for at opamle de mange liberale vælgere, som meget foreståeligt er dybt skuffede over den borgerlige regerings massive skatte tryk, bureaukratiske bindinger og manglende mod til at gribe ind over for de grundlæggende problemer i dansk økonomi, sluttede Alfred Hansen.

Den gyldne middelvej

Vi retsstatsfolk har et kommunikationsproblem! Det skyldes, at retsstaten ikke kan placeres på det normale politiske billede, hvorefter politik foregår på en linie mellem en socialistisk venstrefløj og en kapitalistisk højrefløj med et midtpunkt, hvor man så er halv socialist og halv kapitalist.

Uanset, at dette billede bruges til at beskrive de politiske frontlinier over hele verden, må vi fastholde, at det er forkert - man kan nemlig godt være halv socialist og halv kapitalist på to helt modsatte måder.

Den ene måde er **formynderstaten**, hvis fuldbyrdelse vi nærmer os mere og mere, uden at andre end vi retsstatsfolk åbenbart har opdaget det. - Alle andre tror, der er tale om en kamp mellem socialismen og kapitalismen!

Den anden måde er retsstaten.

Denne opdeling af "midten" opstår på grund af den uafviselige kendsgerning, at produktionsap-

paratet består af to væsensforskellige dele, nemlig et **naturgivent produktionsgrundlag** (jorden og dens råstoffer) og nogle **menneskeskabte produktionsmidler** (arbejdet og produktionskapita-

len). Kapitalismen siger, at begge dele skal være privatejede - og så tager Fanden den bagestel!

Socialismen siger, at begge dele skal være offentlig ejede - og så tager Fanden den forresten!

Begge dele er tosset, og det er der heldigvis ikke ret mange, der vil være med til. De fleste ønsker en afbalanceret "midter"-løsning, - Men hvilken?

Enten 1: Den private sektor ejer det naturgivne (jorden og råstofferne), og den offentlige sektor ejer det menneskeskabte (arbejdet og produktionskapitalen). Dette fører til en formynderstat.

Eller 2: Den offentlige sektor ejer det naturgivne, og den private sektor

ejer det menneskeskabte. Dette fører til en retsstat.

Det, der bestemmer, hvilket system man får, er beskatningsgrundlaget!

Fjerner man "jordskat-terne", kommer private til at eje jorden. Til gengæld lægges der så skatter på arbejdets løn og på produktionskapitalets overskud - og i samme grad kommer det offentlige de facto til at eje arbejdet og produktionskapitalen. Værre kan det ikke gøres, og vi er hermed langt inde i formynderstaten, der lapper og lapper på problemerne indtil halvdelen af befolkningen er ansat i lappeskrædderiet, og den anden halvdel er ved at kvæles i lapperne!

Hvis man beskatter lige modsat, får man retsstaten. Gennem Retsforbundets samfundsforpædagogningssystem (det med fuld grundskyld) kommer samfundet til at eje jorden og råstofferne, uden at det kommer til at berøre driften

Sukkermonopol

Op gennem 70-erne har De Danske Sukkerfabriker haft store og sikre indtægter fra sukkersalget til EF-garanterede priser.

Det vil i virkeligheden sige, at ikke bare De Danske Sukkerfabrikker, men alle sukkerfabrikker i EF har haft en monopolstilling. Priserne på sukker blev fastsat og garanteret af EF, og eksporten blev sikret med EF-tilskud.

De sikre indtægter blev bl.a. brugt til opkøb af en række maskinfabrikker og eksportorienterede ingeniørfirmaer, hvorved De Danske Sukkerfabrikker fra at være nr. 55 af Danmarks største virksomheder i 1974 nu er nr. 5. I dag overgås DDS kun af A.P. Møller, ØK, FDB og Lauritzen. Omsætningen tidobledes på 6 år.

De Danske Sukkerfabrikker er således en koncern, man skal regne med. Ligesom andre koncerner i vor tid arbejder virksomheden da også over et bredt felt, således med datterselskaber, der ikke har noget med sukkerproduktion at gøre. De Forenede Papirfabrikker, Niro Atomizer, Pasilac, Novenco,

Møller & Jochumsen, Højbygård Papirfabrik og Danish Turnkey Dairies hører alle med i familien.

Direktør Palle Marcus fra DDS siger ligeud til Politiken den 15. april, at pengene til væksten blev hentet fra sukkersalget, der især efter indmeldelsen i EF i 1973 blev lukrativ. Selv i tider hvor sukkerpriserne på verdensmarkedet faldt, kunne man sove roligt om natten, tilføjer han. Dansk Aktieanalyse har vurderet, at EF-ordningerne med de nuværende priser giver koncernen en nettofordel på 400 mill. kr. Det er et vægtigt bidrag til en koncern, der i fjor tjente 229 mill. kr.

I dag dækker salget af sukkerprodukter kun en fjerdedel af koncernens salg på ca. 8 mia. kr. Papirfabrikkerne omsætter nogenlunde tilsvarende. Næsten halvdelen kommer fra maskin- og ingeniørvirksomhederne.

Men DDS-koncernen er ikke stor i international sammenhæng. Derfor indgår virksomheden i samarbejde med andre

beslægtede virksomheder. Således er DDS sammen med det franske Lyonnaise des Eaux gået i gang med en storstilet forskning i membraner til rensningsanlæg inden for EF's udviklingsprogram Eureka. Her gælder det om at være med. Tøget er jo kørt. Palle Marcus venter da også en kraftig udvikling i denne form for samarbejde. Det er simpelt hen nødvendigt for dansk industri at samarbejde, siger han. Alene det at være stor er en konkurrencefaktor, man ikke kan komme uden om, følger han til.

Deri har han sikkert ret. Det man taber på gyngerne, vinder man på karrusellerne. I de senere år har DDS-koncernen da også tabt betydelige beløb på flere af datterselskaberne. I fjor således 412 mill. kr. i Pasilac. Det kan jo få en og anden til at spekulere over, hvor god samfundskonomin der er i stordrift baseret på EF-garanterede sukkerpriser. Og hvad med de små virksomheder, der er nødt til at drive rentabel erhvervsvirksomhed? Det er normalt ikke dem, der klager. De dør i stilhed, eller også bliver de ædt af de store. De Danske Sukkerfabrikker

iøvrigt. Til gengæld lægges der så ingen skatter på arbejdet og produktionskapitalen, der således helt, og holdent bliver privatejet.

For forståelsen af retsstatens videre udvikling i retsliberal retning bedes bemærket, at jeg konsekvent bruger udtrykket "produktionskapitalen" - i modsætning til spekulationskapitalen, der ikke kan eksistere i retsstaten, men som jo har kronede dage i formynderstaten.

KF – et forbudsparti

Det lader til at være en besættelse hos Kristeligt Folkeparti, at forbud og stramminger er løsningen på en række problemer i samfundet. Det seneste eksempel er forslaget om at nedsætte den kriminelle lavalder til 12 år fra de nuværende 15. Tidligere har partiet også foreslået forbud på en række områder.

Målet må tværtimod være at finde i den modsatte retning. Målet må være at give den enkelte større ansvarlighed over for sig selv og andre. Det opnår man imidlertid ikke via tvang, men snarere gennem forebyggende arbejde og oplysning.

Lige så klart er det, at en sænkning af den kriminelle lavalder ikke vil have nogen afskræ-

kende virkning. Eller rettere - den har en afskrækkende virkning - for det er meget afskrækkende perspektiver, der viser sig ved at kunne straffe helt ned til 12-årsalderen. Men der vil ikke være nogen afskrækkende virkning over for de børn, der bliver trukket ind i det kriminelle miljø for til sidst at sidde uhjælpelig fast.

At nedsætte den kriminelle lavalder er ikke noget fremskridt. Det er tværtimod en falitterklæring af samfundet og af forældrene, og et udtryk for, at man har opgivet at give børnene en sund og ansvarlig indstilling. - Børnene straffes for de voksnes synder.

Poul Gerhard Kristiansen

Luxus-investering

Luxus-investering (Vejen Frem 24/4) er en brø, som ikke er strengt nødvendig, som ikke sparer væsentlig tid, og som ikke bliver billigere for brugerne.

I bedste fald vil den gøre samkvemsmulighederne bedre for den sydlige halvdel af Jylland/Fyn og Sjælland, men blive skyld i forringet færgeservice (færre afgange) for den nordlige del af Danmark, hvorfor mange derfor vil blive tvunget til en omvej på 100-125 km. En forbedring her kunne ske ved at anlægge en ny og kostbar jyllandsk landshavn for enden af en 18 km lang dæmning ud til den dybe rende ved Samsø.

Den tid, som de sydlige trafikanter kan vinde, ikke at jamre over fjernelsen af arbejdsgivertilskuddene!

Svend Tornbjerg

Knud Tholstrup

Ude i den store verden

Revolutionens problematik

De fleste revolutioner, der kendes i verdenshistoriens løb, har fået et såre tvivlsomt forløb - omend de fleste er blevet gennemført under mottoer, der med lidt modifikation kan karakteriseres som "for folkets bedste". Ofte har der rullet hoveder, medens eksisterende magtstrukturer er levet videre - med nye "Fronthavere".

USSR

Bolsjevikernes magtovertagelse fra det gamle czar-dømme i Rusland er vel det bedst kendte eksempel, hvor folket hverken fik frihed eller brød ud af revolutionen, der rigtigt nok havde dyb social uretfærdighed og mangel på frihed og menneskerettigheder som baggrund. Der rullede hoveder - først czar-familien, siden millioner af russere under den langstrakte borgerkrig, og endnu senere en god portion af Lenins og Stalins gamle kampfællers hoveder ved de såkaldte "Moskva-processer" i trediverne - og længe både før og efter disse omkom yderligere millioner af russiske borgere under mere eller mindre mystiske omstændigheder i fængsler eller tvangsarbejdsleire. Alt sammen "for folkets bedste" - men i realiteten blot for at cementere despotiske, nye magthaveres (Stalins og medløberes) position. Nikita Krusjov søgte i 1950ernes slutning og i begyndelsen af 1960-erne at gøre op med nogle af fortidens syndere og at rette på en del af magtudfoldelsernes uhyrligheder - og faldt som partichef. Om Gorbajovs nu igangværende reformforsøg kan lykkes, kan kun fremtiden vise, men det er givet, at deres omfang kun kan få en begrænset udstrækning al den stund, hans magtposition også er afhængig af et højst tvivlsom (i reformmæssig henseende - men ikke i magtmæssig henseende) hemmeligt politi, KGB, og af en dybt konservativ "Røde Hær" samt af privilegier-nydende partifunktionærer, der næppe brændende ønsker at afgive deres fordele.

men man har vel lov at håbe det bedste, indtil det modsatte er bevist - hvis ønskedrømmene

ikke hæves til blåøjethedens, naivitetsens jordforbindelseløse højder.

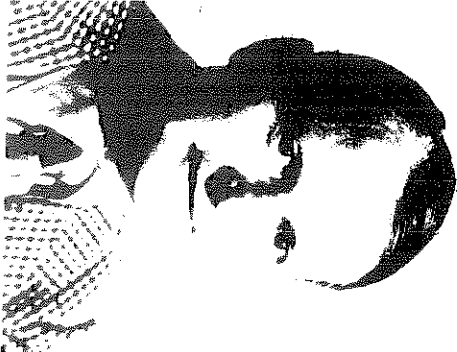
Tyskland, Italien og Spanien

De nazistiske, facistiske og korporative reaktioners revolter i 1920'erne og 30'erne under anførsel af Hitler, Mussolini og Franco er heldigvis i overvejende grad forlidt i dag. Men en grumme borgerkrig måtte udkæmpes i Spanien efterfulgt af ca. 40 års voldsmandsherredømme og ufrilhed. Og endnu den dag i dag er det evident, at man trods indførelse af et demokrati understøttet loyalt af et "indskrænket kongedømme" som her hjemme, fortsat langt fra har fået fuld styr på samfundets magtstrukturer. Det er lykkedes at neddæmme et par forsøg fra militær side på kupmageri. Heldigvis. Men tilfiden til militæret er behersket. Trods alt har de fleste af militærets øverste chefer i sin tid svoret Franco hidskab og troskab. Og landets overklasse, de store jordbesiddere m.fl., er ikke med ét sæt blevet demokratiseret dyb overbevisning - endslige venligt stemt over for sociale reformer til gavn for et proletariat, der vitterligt udbyttes. Det går fremad - men sandt at sige ikke med symle-støvleskridt - med demokratuseringen af Spanien, men masser af dekretet og øvrige myndighedsudvekselsinstrukser stammer fortsat fra Franco-æraen.

I Italien har demokratiet også haft sine store problemer knyttet til sig. Korruption, mafia-vælde, venstre- og højre-radikalisme m.m.m. hæmmer den demokratiske proces i "Støvlelandet", hvor masser af Mussolini-dikterede love også fortsat har fuld gyldighed.

Argentina

I Argentina er den demokratiske tradition mildt sagt svagt funderet. Efter Peron-regimes fald har der overvejelde været militærdiktaturer i spidsen for landet. Som bekendt ledte den sidste militærjunta nationen ud i et skæbnesvangert militært evenyr med forsøget på at erobre Falklandsøerne (eller Los Maldivos, som man

Niels Mølgård

i Argentina kalder dem) - og om denne mislykkede aktion er der vist kun én positiv ting at melde: at den førte til, at militærjuntaen væltedes, så demokratiet kunne træde i funktion. En række skurkestreger uddøvet af tidligere magthavere og disses medløbere er blevet retsforfulgt, og en række fremskridt er nået. Økonomisk stander landet imidlertid i alvorlig våde, og de økonomiske uligheder i landet "skriger til himlen". De mange tusinder af hørn, der "forsvandt" fra systemkritisk-sindede forældre under junstasyret er kun i meget få tilfælde "dukket op" igen i dagens Argentina. Men fremad går det da i landet - så sagte, vel, ja, men i den rigtige retning - trods alt.

Peru

I Peru er et formelt demokrati også ved at træde i funktion, men det er evident, at det kun i højst moderat tempo tør gennemføre sociale reformer. Militært, politisk og monopolbesiddere råder over magtmidler, som det demokratisk valgte styre er bange for at komme i for åbenlys konflikt med. Derfor skrider reformpolitikken kun fremad med listeskridt.

Chile

General Pinochets brutale magtovertagelse, efter drabet på den demokratiske lovligt valgte præsident Allende for en årrække siden, satte en brutal stopper for jordreformer og andre sociale fremskridt i Chile. Et på rå magt hvillende regime drev hundredet af tusinder chilensere i eksil. Ikke noget tyder på, at Pinochet agter

at ændre den politiske kurs foreløbig - endslige at afgive sin nærmest uindskrænkede magt. Dog er der lempet en smule på jerngrebet om den enkelte borger, så nogle eksil-chilensere, der befandt sig allerringest i eksillandene, har kunnet vende hjem - mod løfte om at afstå fra enhver politisk udfoldelse. "Man binder os på mund og hånd", som Poul Henningsen formulerede det under 2. verdenskrigs besættelse af Danmark. Optimistisk tilføjede han: "Men man kan ikke binde ånd". I Chile prøver man dog på det.

Cuba

Da Fidel Castro omkring 1960 ved en revolte fik det korrupte Batista-styre på Cuba tvunget i eksil, drømte mange om en lykkelig fremtid for dette naturens håndguds-vejsignede ørige. Men som det er gået ved så mange marxistiske magtovertagelser er udelukkende monopolkapitalistiske regimer også her blevet erstatet af et udynamisk, overbureaukratisk og initiativdrøbende munke-marxistisk styre. Frihedsidealene trives ilde i landet, og den socialøkonomiske udvikling har været yderst problematisk i de over 25 år under Fidel Castro.

Mellemamerika

Mange af de såkaldte "Bananrepublikker" i Mellemamerika har gennemgået et utal af revolter - ofte med hæren som basis for revolutionerne. Enkelte socialøkonomisk inspirerede magtskifter er det dog også blevet til - men når de udbytende var fordrevet fra magten, har det knebet for de nye styrer med at leve op til tidligere udstedte løfter om jordreformer, der kunne yde de fattige landobefolkninger social retfærdighed uden at ødelægge deres initiativudfoldelser. Alt for ofte er man tyet til kollektivistiske løsninger, som man har mere end 65 års sovjetiske erfaringer med ubrugeligheden af. Med til det fuldstændige billede af situationen i flere af disse lande hører dog også, at USA-regeringens til tider fuldstændig uforstående indstilling over for behovet for jordreformer

m.v. i disse lande, kombineret med magtudøvelse af mere eller mindre tvivlsom legalitetskarakter (med kongresopakning eller mod kongressens vilje som for nyligt afsløret med den ulovlige contra-støtte), med udgangspunkt i den såkaldte "Monroe-doktrin" (Amerika er for amerikanere) har vanskeliggjort udviklingen i nogle af disse lande. En utvivlsomt utilsigtet virkning heraf har dog visse steder været en konsolidering af udelukkende "røde regimer" (et fælles fjendebillede i en befolkning kan få det til at slutte op om selv det mest håbløse, nationale styre).

Philippinerne

Noget af en "solskinshistorie" kan det seneste års udvikling i Philippinerne vist godt betegnes som. I over en snes år styrede den højst korrupte "præsident" Ferdinand Marcos egenrådigt dette betydelige ørige i Stillehavet. Ved præsidentvalget for et års tid siden forekom der at være opræg til ren kaos i riget. Ved valgsvindel m.v. søgte Marcos at hindre, at hans modstander, den nuværende præsident Corazon Aquinos, skulle få lejlighed til at vælte ham. Men Marcos' svindelemnure havde taget et så åbenlyst omfang, at han i stedet måtte fortrække til et eksil på Hawaii. Der sidder han fortsat, men har ikke opgivet forsøg på konspiration i samarbejde med dele af hæren. Sådanne forsøg er dog hidtil heldigvis hurtigt blevet forpurret - men det er fortåeligt, at tilliden til de væbnede styrker under det nye styre er noget behersket. Samtidig må præsidenten bevæge sig i en yderst vanskelig balancegang mellem forskellige oprørsstyrker - mere eller mindre kommunistisk inspirerede partisaner i den ene ende af landet og muslimske oprørere i den anden ende. At fastholde rigets enhed under disse vilkår, der yderligere kompliceres af visse magtfulde jorddrotters og andre monopolindehaveres indflydelse i store dele af landet, er langtfra nogen enkel

(fortsættes side 6)

Liberal Centralisme?

Der er intet, der tyder på, at overenskomstforhandlingerne ville være blevet billigere for arbejdsgiverne, hvis forhandlingerne var centralt og med regeeringsindblanding, sådan som Venstres Anders Andersen mener.

Det sagde Retsforbundets landsformand Poul Gerhard Kristiansen på et offentligt møde i Søby lørdag den 8. august, arrangeret af Retsforbundet.

De tidligere overenskomstforhandlinger, hvor der har været forhandlet

centralt, giver ikke grundlag for påstanden, tværtimod var resultatet i 85 stor uro på arbejdsmarkedet og dermed følgende tab også på længere sigt i form af mindre tillid til leveringsstabilitet fra danske eksportører.

Såvel OECD's rapport som regeringen stirrer sig blind på lønnen som omkostningsfaktor og glemmer, hvilke andre faktorer der påvirker konkurrenceevnen. På den måde bliver det åbenbart nødvendigt at finde forklaringen på

Støtte til ideerne

Regeringen vil gerne have nye virksomheder igang. Nye idéer skal skabe dem. Derfor virker det ekstra paradoksalt, at mange iværksættere - iflg. Politiken - løber panden mod en mur bl.a. i Teknologistyreisen, og aldrig kommer igang.

De mister i stedet kampvilje og formue. - Og Danmark går glip af arbejdspladser, nye idéer og tanker.

Endnu mere paradoksalt er det, hvis det er korrekt, at mange afvises, fordi det ikke er "de rigtige mennesker", der har fået idéer-

ne. De er ikke ingeniører eller økonomer.

Uanset hvilken baggrund den enkelte har, må det dog være den enkelte idé, der skal vurderes og eventuelt støttes - og ikke ophavsmandens tidligere beskæftigelse.

Så må der i stedet sættes kraftigere ind med tilbud om finansiel og organisatorisk støtte, så de mange nye idéer ikke blot skal sælges til andre virksomheder eller til udlandet.

Som det åbenbart er praksis nu, går alt for mange idéer til eller

Ude i den store verden

(fortsat fra side 5)

sag.

En yderst betænkelig plet i den nye præsidents kvaliteter er militærets massakrer mod nogle oprørske jordløse landarbejders krav om, at jordreformer, der var stillet i sigte af Corozan Aquinos, lod vente på sig. Højest sandsynligt er præsidenten uskyldig i massakrerne - der har sikkert været tale om selvtægt fra militærets side.

En midlertidig 2-måneders våbenhvile mellem præsidentens styre og de forskellige oprørsstyrker er nu udløbet. Man kan kun håbe på, at det må lykkes at få egentlige fredsftaler etableret - og at arbejdet med gennemførelser af grundlæggende jordreformer (som Radioavisen, TV-avisen og visse danske ugeblade iøvrigt irriterer-

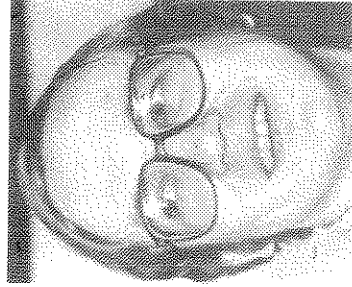
de nok, adskillige gange i simpel uforstand har betegnet "landreformer", hvilket intet hedder på dansk - det er blot en tåbelig oversættelse af den engelske "land reforms", som allerede i Henry George's tid på dansk betød jordreformer) må skride raskt frem. Og at fornøden udrensning finder sted i militæret, så ethvert Marcos-tro islæt i denne barbares bort. Den overvældende valgsejr for den nye præsident ved den netop gennemførte folkeafstemning om en ny forfatning (80% ja-stemmer) har forhåbentlig styrket Corozan Aquinos i en sådan grad, at det kan ske - således at "solstråleforløbet" af magtskiftet på Philippinerne bliver varigt!

Niels Mølgaard

den ringe konkurrenceevne i lønnen.

Nok så alvorligt er det, at den danske investering i ny teknologi kun er det halve i forhold til andre vestlige lande. Danmark sætter heller ikke tilstrækkeligt på nye uddannelser og en række andre omkostningsfaktorer end lønnen, f.eks. rentens højde, overes.

Endelig er det paradoksalt, at det er en minister fra Danmarks såkaldte liberale parti, der forlanger centralisme, men man skal åbenbart ikke lade sig overraske over, hvad Venstre lægger i ordet liberal, sagde Poul Gerhard Kristiansen.

er spildt for Danmark. - Måske fordi idéernes ophavsmand ikke hører til "de rigtige mennesker".

Poul Gerhard Kristiansen

Husk cykellygten

Det er en velkendt sag, at det kan være meget vanskeligt at vænne sig fra at være minister, hvor man har haft et helt departement af embedsmænd til at lette arbejdsbyrden for sig, i form af alt, såsom fremskaffelse af alverdens "udredninger", udendelse af pressemeddelelser, holden styr på tidsplaner, billet- og hotelbestillinger og uhyre mange andre praktiske og teoretiske problemer. Er man så pludseligt menigt folketingsmedlem, kan det falde meget tungt, pludselig atter at skulle til at administrere sligt og meget andet.

For et par år siden (er det vel efterhånden) lød en telefonopringning til et partisekretariat på Christiansborg nogenlunde som følger:

"Goddag, det er Ingrid. Du må undskyldte, at jeg forstyrrer, men ved du hvad, jeg er så nervøs. Anker tog cyklen ind i morges. Jeg er så bange for, at det bliver mørkt, inden han tager hjem igen, og at han så let kan glemme at tænde cykellygten. Vil du ikke godt være sød at sikre, at han husker det, inden han stiger på cyklen hjemad?"

nm

Grundskyld – Grundskat

Når man i stedet for indkomstskat betaler grundskyld (erhvervsmuligheds-afgift) i forhold til den jordværdi, man har til rådighed, så er alle ekstra indtægter gjort skattefrie. Men man kunne også betale grundskat, nemlig et fast årligt "kontingent" for at være medlem af samfundet - ens "kontingent" for alle aktive. I princippet vil udgangspunktet være det samme, at al indtægt ved ekstra indtægt ved ekstra indtægt, uanset hvor godt man udnytter denne erhvervs-muligheds-afgift.

Varianterne fra de normale aktiver er børn og studerende på den ene side og pensionister på den anden side og folk hæmmet af helbredsmæssig nedsat arbejdsevne. Når man har betalt sin grundskat, nemlig indkomstskat af en normal indkomst, så burde vel ekstra indtægten være skattefri.

Eksempel:

En smedevend, der tjener 170.000 kr. og i dag betaler 70.000 heraf i skat, vil med de 70.000 kr. i grundskat kunne forbedre sin levefod med en ekstra indtægt og ville også gøre det, når han får lov til at beholde det ekstra, han tjener og ikke længere skal beskattes med 2/3.

Her træder den økonomiske naturlov ind, at arbejde skaber arbejde og mere arbejde skaber mere arbejde.

For at de ekstra produkter kan afsættes, må også andre gøre en ekstra indsats for at kunne bytte sig til de ekstra goder. Det ville være den korteste vej til at få alle hænder i arbejde.

Mere produktion behøver ikke betyde væsentlig større varemængde, men væsentlig bedre produkter eller andre former for livskvaliteter.

Alle har ønsket af vidt forskellig art, de ikke får opfyldt under det nuværende system.

I teatret betaler man "grundskyld" - mest i parkettet og mindst for ståpladser. Kigger man TV betaler man "grundskat" - samme licens for alle - og så er det ligegyldigt, hvor meget man morer sig.

Knud Tholstrup

Pamper- uvæsen

Indenfor de seneste måneder har nogle sager om lidt ejendommelig anvendelse af offentlige eller halvoffentlige midler givet anledning til en del omtale, og det har fået publicityhungrende politikere til at fremsætte bombastiske udtalelser om bekæmpelse af pamperuvæsenet.

De sager, der har foranlediget omtalen drejede sig om overførsel af penge fra ferie-fonden til institutionen Dansk Folkeferie (nej det var ikke dem til Kontraerne i Nicaragua). En anden sag er nogle usædvanlige licitationsprincipper indenfor et af de sociale boligelskaber. Såvel dette som Dansk Folkeferie er knyttet til Socialdemokratiet derved, at de også er en del af arbejderbevægelsen.

Både Anker Jørgensen og andre fremtrædende socialdemokrater har naturligvis taget afstand fra alle uregelmæssigheder og bebudet initiativer til afskaffelse af enhver form for pamperuvæsen såvel indenfor arbejderbevægelsen som andre steder, hvor det måtte forurene.

Hert støttes de fra andre partier og det er da muligt, at det vil lykkes at få afskåret og afskaffet en række sådanne forhold i den kommende tid.

Men det vil være naivt at tro på nogen varig afskaffelse af den slags fænomener så længe, man opretholder et system, hvor private organisationer driver en virksomhed, der finansieres af det offentlige og som derfor er hævet over almindelig økonomisk nødvendighed. Og for arbejderbevægelsens vedkommende udgør disse organisationer det økonomiske fundament for et karriere- og lønningssystem, som adskillige af partiets ledere og folketingsmedlemmer har nydt godt af og derfor ikke vil gå med til at afskaffe.

Tidligere havde arbejderbevægelsen både et bageri og et bryggeri, men disse virksomheder kunne ikke bære finansieringen af dette system, så derfor er det nu erstattet af statsgaranterede virksomheder, så de nødvendige midler altid vil være til rådighed.

Arbejderbevægelsen er ikke den eneste bevægelse, der omfatter sådanne hybrider. Noget tilsvarende findes f. eks. indenfor både landbruget og industrien, men de har - i hvert fald indtil nu - undgået skandaleprægede afsørringer.

Politikernes verbale kamp mod pamperuvæsenet kan måske give nogle resultater alene fordi den skaber omtale og det samme kan yderligere undersøgelser og omtale medvirke til. Men det eneste, der kan sikre imod, at det dukker op igen er, at de virksomheder, der fosrer dette uvæsen bliver finansieret ad privat vej og drevet efter almindelige forretningsmæssige principper i konkurrence med andre virksomheder indenfor de pågældende brancher.

Jos

Vejlen til politisk succes

UDGIVET AF FORENINGEN
RETSTORFEBUNDETS PRESSE
Lyngbyvej 42, Kbh. Ø
tlf. 01-204488
Ciro 2 00 78 35

Kontorltid: Mandag - fredag kl. 10 - 15
ANNONCER: Kr. 1,50 pr. mm,
plus evt. særlig placering
REDAKTION:
Aage Johannessen (ansv.)
Kirsten Lindberg

ABONNEMENT:
Kr. 165 årligt
(34 numre)
Forf. Jøren: Lelf Madsen
Tryk: NOTAT 06 481600

Vil man have politisk succes, skal man finde frem til folkegrupper, der har brug for støtte. Gyltne løfter herom er der altid stemmer i.

Forleden drejede det sig om at støtte turismen, men da det ikke giver stemmer nok, søger smarte politikere for, at der opstår nye behov for støtte ved hjælp af store afgifter (f.eks. moms på hotelværelser, som ikke opkræves for værelser i almindelighed. Det kunstigt høje prisniveau holder turisterne borte og erhvervet klager, og så iler velgørende til med støtte.

Forleden dag var der 23 mill. kroner til reklamefremskud i USA og andre lande, hvor turister gerne skulle komme fra.

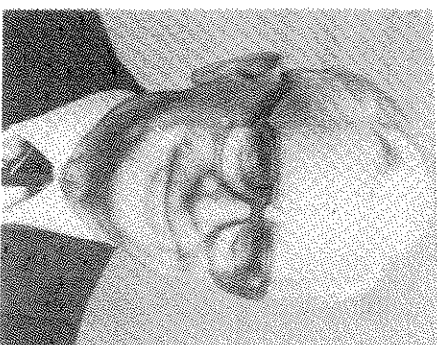
Ikke et medlem af Folketinget fandt på at bringe omkostningerne ned, så turisterne ville komme af sig selv og fyldte mere i de offentlige kasser end selv nok så høje afgifter kan gøre.

Det er et politisk mål i sig selv at støtte fattige boligsgende for derved at købe stemmer og for 50 år siden, sagde en socialdemokratisk socialminister, at det ikke ville tjene socialismens sag, at folk boede i eget hus.

Detfor er socialt byggeri gerne meneske-pakhus, som pastor Norlev kaldte dem i Folketinget (1945 for Retstorbundet).

Efter krigen var der bolignd, og da Retstorbundet i 1957-60 havde skaffet orden i den offentlige økonomi, kom der gang i boligbyggeriet, så man glnede balance, og alle kunne få en bolig efter deres pengepung og behov (f.eks. i nærheden af deres arbejdsplads). Men så indførte man i 1973 investeringsafgift i nye boliger, hvis finansiering da blev skyld i en fordobling af huslejen.

Før 1973 blev der brugt nogle få mill. kr.

Knud Tholstrup

I social boligstøtte, men nu blev der brug for velgørerne, og i hndeværende år må der regnes med 8 mia. kr. i boligstøtte, fordi man opkræver 2 mia. kr. i investeringsafgift.

Man kunne spare de 4 mia. kr., men så kunne man ikke købe stemmer med boligstøtten. Det gælder derfor om at holde fattigdommen vedlige.

Ved hård beskærnng med falsk varebetegnelse

bilder man folk ind,

at man beskatter de rige og deler ud til de fattige, og at de rige er de selvstrændige erhvervsdrivende. (Antalmæssigt er det efterhånden kun en ubetydelig brøddel). De fleste med de store indtægter findes i funktionærgruppen - ikke mindst indenfor de 900.000 offentligt ansatte. De beskattes så progressive, men i samme takt får de lønforhøjelse til at dække skatten med. Lønforhøjelsen til skatten indgår som omkostning i varepriserne - og hvem betaler så? - Det gør især de børnelige familier, som får støtten.

Med andre ord, betaler selv støtten og administrationen heraf, så de i virkeligheden får mindre end de ville få uden den administrationsfordyrende støtte.

Men der er stemmer at hente ved dette bedrag.

Knud Tholstrup

Utaknemmeligt valg

Det er et utaknemmeligt valg, vælgerne stilles overfor, hvis de kun skal vælge mellem de to blokke i Folketinget, på den ene side regeringsblokken med støttepartier og på den anden side Socialdemokratiet støttet af SF.

Det sagde Retstorbundets landsformand Poul Gerhard Kristiansen søndag den 2. august på partiets sommerstævne på Vardeegnens Ungdomsskole under en "duel" med det konservative folketingsmedlem Kent Kirk.

Det er kun i blokpar-tiernes interesse at opretholde illusionen om et så enkelt valg, selv om De Radikale's valg af regeringsblokken og De Grønne's valg af

den røde side har gjort det lettere at fortsætte illusionsnummet.

Retstorbundet er ikke bundet til nogen blok, men kan frit indgå i et samarbejde i Folketinget. Retstorbundet har ikke nogen gruppesærinteresser eller nogen økonomiske interesser at tænke på, før vi tager stilling. Derved adskiller vi os tydeligt fra alle andre partier og kan alligevel tilbyde liberale og socialist afbalancerede løsninger.

Retstorbundet er tilbuddet til de mange, der er trætte af skæve og forhasede løsninger, som binder folk på hænder og fødder på snart sagt alle områder, sagde Poul Gerhard Kristiansen.

Pamper- uvæsen

Indenfor de seneste måneder har nogle sager om lidt ejendommelig anvendelse af offentlige eller halvoffentlige midler givet anledning til en del omtale, og det har fået publicityhungrende politikere til at fremsætte bombastiske udtalelser om bekæmpelse af pamperuvæsenet.

De sager, der har foranlediget omtalen drejede sig om overførsel af penge fra ferie-fonden til institutionen Dansk Folkeferie (nej det var ikke dem til Kontraerne i Nicaragua). En anden sag er nogle usædvanlige licitationsprincipper indenfor et af de sociale boligsekskaber. Såvel dette som Dansk Folkeferie er knyttet til Socialdemokratiet derved, at de også er en del af arbejderbevægelsen.

Både Anker Jørgensen og andre fremtrædende socialdemokratiske politikere har taget afstand fra det initiativ, som er blevet taget for på at gøre det muligt for parterne at vælge mellem forskellige muligheder for at finansiere deres aktiviteter.

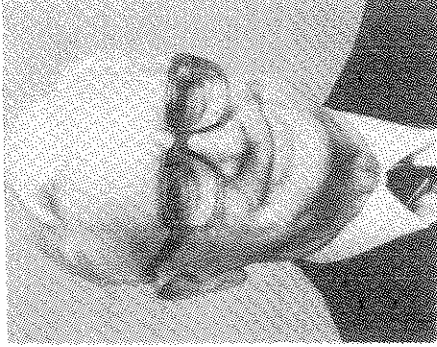
Det er en

Vejen til politisk succes

Vil man have politisk succes, skal man finde frem til folkegrupper, der har brug for støtte. Gyldne løfter herom er der altid stemmer i.

Forleden drejede det sig om at støtte turismen, men da det ikke giver stemmer nok, søgtes der smarte politikere for, at der opstår nye behov for støtte ved hjælp af store afgifter f.eks. moms på hotelværelser, som ikke opkræves for værelser i almindelighed. Det kunstigt høje prisniveau holder turistene borte og erhvervet klager, og så iler velgørerne til med støtte.

Forleden dag var der 23 mill. kroner til reklamefremstød i USA og andre lande, hvor man gerne vil have

Knud Tholstrup

I socialt blik er det nu borte og erhvervet vælger, og så iler velgørerne til med støtte.

bilder man folk ind, at man beskatter de rige og deler ud til de fattige, og at de rige er de selvstændige erhvervsdrivende. (Antalmæssigt er det efterhånden kun en ubetydelig brøkdel). De fleste med de store indtægter findes i funktionærgruppen - ikke mindst indenfor de 900.000 offentligt ansatte. De beskattes så progressivt, men i samme takt får de lønforhøjelse til at dække skatten med. Lønforhøjelsen til skatten indgår som omkostning i varepriserne - og hvem betaler så? - Det gør især de børnerige familier, som får støtten.

Tejen From - Aug 21, 1987

(H1) To control costs of adult education, names, numbers and addresses are checked by the school, the town, the county and the nation. In example of unnecessary administrative costs
portion of letters of an oral at school when national meeting was held

(H2) (Ruus) The fees of Russia recorded by 90% person has not place in reality
Expenditure allocated to 100% anniversary of a conference at Oshes & youth
organization was planned to promote the international language

(H3) Reply to conference questions, for attached on 1987 membership, Neumann, due to low high and the forgotten issue of 1983 was according to future party principles

(H4) Further questioning of some of PM's questions' attacks

(H5) The increase of people's power 1982 has resulted in increase of corruption and decrease of democracy. That's why the balance of payments gives trouble

(H6) In Eastern nations progress among third results accomplished: Russian nation wages tend toward leveling and residential construction becomes more authorized

(H7) The progress of 3% growth (likely) and distribution the proceeds; we don't it be better to raise the income tax expenditure? This would help those who need it most

(H8) After the election the Socialist Party will support appropriate measures but will not be part of either block in parliament

(H9) Unemployment is caused by measures which promote voluntary and encourage speculation

(H10) The golden middle way between capitalism and socialism is a system which differentiates more and protects from local and national resources

(H11) With power held by ET, Russia's progress factors have had large increase
Much of the profit comes from paper conferences and other publications

(H12) The Christian Folk Party proposes reducing from 15 to 12 the age of school one
may be held responsible for criminal actions? The writers of these things

(H13) Since the progress of 4th party is not urgently needed, will not use an official

amount of time and will be no cheaper for the users than the present services.
p. 5-6 (Cade) says it is questionable whether revolution always improves conditions. Find slight progress in some countries, none in others.

p. 6 (Cade) A leftist minister proposes centralizing certain labor negotiations. We must not be surprised at what meaning the left gives to the word liberal.

(Frank) When no longer given use of a car, a party secretary is warned not to forget to keep the keys of his bicycle.

(Sept.) There is need for new ideas. Perhaps ideas are depleted because they come from persons considered not "the right kind."

(Sept.) ~~The present government~~ ~~admits~~ ~~problems~~ In addition to grandchild the writer proposes a far-personal tax, a sort of fair membership in the community.

p. 7 Notices of local meetings. Information about the national meeting Sept 12-13.

(Grand) The present government is ~~proposed~~ ~~has~~ brought the nation to the bottom of the ditch; there is much dissatisfaction. The Justice Party offers the only constructive

program. The writer looks with optimism to the coming election.

p. 8 (Pam) There has been much discussion of certain welfare measures; politicians have made bombastic speeches there may possibly be some good results.

(Viper) When there was a housing shortage, legislation made it harder for the poor to

find a place to live. A minister has said it would not serve the interests of socialism to have people living in their own homes. Therefore, houses built with public support are usually multi-family dwellings. With welfare measures politicians can buy the votes of the poor but not of the rich. It is important that poverty shall continue so that there will always be votes to be bought.

(Cade) The Justice Party stands outside the major political blocks in parliament, but is free to cooperate in promoting desirable legislation.